

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Controversiarvm Omnivm Hvivs Ævi
Lvthero-Calvinisticarvm Libri Tres**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiæ, 1627

XXX. An Christo & Sanctis sint Dies Festi concelebrandi?

urn:nbn:de:hbz:466:1-35233

QUÆSTIO XXIX.

*Peregrinationes, ac Vota, num licet sicut
Sanctis?*

I. HÆRESIARCH. I. CLAVD. Taurinensis, sub an-

num 815, teste *Iona Epis. Aurel. l.3. de cultu ima-*

ginum, docebat inanes ad loca Sanctorum esse pere-
grinationes. Sic & Petrobrusianj, teste autore *vita S.*

Bern. l.3.c.5. Et VViclefistæ, teste Tho. VVald. to.3. tit. 15.

LUTHERANI, ut Magdeburg. Cent. 4. c. 6. fin-
gunt tempore Constantini Magni cœptas pere-
grinationes; sed ab Greg. Nysseno refutatas i-
stis rationibus: Cent. 4. c. 10. 1. Quia Christus,
Mart. s. illas non recensuit inter oœo beatitudi-
nes. 2. Quia pericula sunt multa, præterim
femineo sexu, in peregrinationibus. 3. Nihil
inuenitur alibi, quod domi promptum habe-
ri nequeat.

CALVINUS in *Inst. l.4.c.13. §.7.* Plenas impieta-
te peregrinationes asserit: eò quod omnis vo-
luntatis cultus Deo dispiceat.

PAPISTA. Satis sui Lutheri calui-
nitas hæresiarchæ refutant, in hisce
iam olim damnatos.

Verumtamen Centuriatores doc-
re nunquam valent, eam orationem esse
S. Gregorij: Neque in operibus eius ha-
betur.

Deinde ea reprehendit, non peregrina-
tiones; sed monachis & monachab.
cas non conuenire docet. Ita *Ionas l.3. ad*
Claudium Taur. Sic & S. Hier. mirificus
peregrinorum encomiasta, eas dis-
suadet tamen monacho; exemplo S. An-
tonij, Hilarionis, &c.

AD I. Dico, Peregrinationes non esse
ad salutē necessarias, neq; ad pfectiōnē.

AD II. Et nos dicimus oœo pericula
non omnib; eas conuenire.

AD III. Nihil ad salutē necessariū; ve-
rū est: Nihil vtile inueniri alibi; falsum.

Ad Caluini maximam dico: Volun-
tarious cultus ē ipsi dicitur, qui sine ra-

tione suscipitur; Ut si velis lauare bis pri-
us, quam comedas. At cultus Deo præ-
stitus per aœtū virtutis ēt non præceptus,
non est ita volūtarius, et si volūtariè fiat.
Vnde, Nu. 30. iubet Deus impleri vota
rerum ēt non præceptarum. Plura in
meo Lutheri c. p. I. q. 87.

QUÆSTIO XXX.

*An Christo, & sanctis FESTIDIES sint
celebrandi?*

HÆRESIARCH. I. EBION, teste *Brou an. LXXIII.*
& Ebionitez contendebant Iudeorum ac Chri-
stianorum festa ut aq; obseruati oportere: Sic Euseb.
L.3. hist. c. 27. Æthiopes idem innovarunt tempore S.
Gregorii ipso teste l.11 ep.3. Quia, Exo. 31. Padium est
sempiternum.

II. Omnia festa, ceu ceremonias Iudeicas tollebant
Petrobrusiani, in vita S. Bern. l.3.c.5. & VVald. teste
Guidone in *summa*. Et VViclefistæ, teste Tho. VVald.
to.3. tit. 16. c. 140. Quia, i. Ro. 14. Alius indicat diœ inter
item: alius iudei at omnem diem: id est, putat esse sacrū
2. Gal. 4. Dies obseruatis, & menses, & annos. &c. 3. Col.
2. Nemo vos inducit in potu aut in cibo, aut in partedies
fisti 4. Patres autem Sabbarum carnale Iudeorum à
seruilibus abslinebat; ac Christianorum Sabbatum
spiritale est abstinere a peccatis.

III. LUTHERANI, perindeque CALVINI-
NI dogmatizant quinq; 1. Festos agitare dies ia-
ris esse diuinac naturalis: iuxta Decalogum.
Et recte. 2. Ius illud dies determinasse nullos:
determinari vero oportere à Pastoribus; sed po-
pulo consentiente. At non ea conditione Chri-
stus Apostolis commisit regimen Ecclesiæ. 3.
Determinatos non debere céleri sanctiores ce-
teris, ceu mysteriölos; sed obseruari solum ob
determinationem. Docentq; Paulo, ut supra.
4. Sanctis dies consecrare nefas. 5. Determina-
tionē eam non obligare in conscientia; nisi ob
scandalū, seu contéprū. 1. Quia festū agere fuit
res indifferens in primitiis Ecclesia; aut Mag.
deburg. vt iā in Sabbato prædicarent; ceu Paul.
Act. 13. iam in Dominica, qua Ioannes Apoc. 1. ra-
ptus fuit. 2. Quia Gal. 4. restitutus Pseudoaposto-
lis festa cum obligatione inferentibus. 3. Quia
ait Heshus. cū Christianorū, quā Iudeorū, plu-
ra sint festa; erit eorum iugum intolerabilius.

PAPISTA. Cum in Lutheri c. p. I. q.

Bb S. 3. v. e.

88. veritatem a steruerim; hic falsitas redarguenda est.

I. Sabbatizantium. S. Aug. in Gen. q. 46. 124. 139. ait, Pacta legis dicit semper na, quod significet res eternas; Vel duraturas quoisque status ille perdurabit; Vel quoisque Deo placuerit.

Ad Hoc: Alius indicat diem inter die, id est, ieunatum omni die, alias quibusdā. Ita Orig. Ambr. &c. Vel, Theoph. Theod. &c. Alius abstinet à suilla semper, alias aliquando. Vel, Hier. Alius Sabbathum & Kalendas obseruat, alias nullum diem teriat. Et sic loquitur de festis Iudæorum: non Christianorum.

Ad Gal. 4. Arguit obseruatores diem dicentes; iam bonum est iterinire, hoc illudue agere. Sic Ambr. Aug. Vel melius: Aug. Hier. Græci: agitur de festis Iudæorum tantum, Sicut & Col. 2.

Ad Quinque illa Luthero-calvinistica lique responsio in meo Lutherocalu.

Ad quinti I. Dico: Cultus festorum ex se indifferens est; at posita lege, necessarius. Item Paulus non ideo coluit Sabbathum, quod prædicaret Sabbathos; quo collectos reperiebat.

Ad Heshusium dico: Iudaicum iugū festorū fuisse graue, quia seruile & corporale; nesciū mysterij, multis obseruatiūculis addictum permolestis: Non sic festa Christianorum plena mysterij, vacantia à seruili opere & ceremonijs seruilibus. Deniq; Dominicam, vti festorum primā, cœptā in die Pentecostes, docemus ex Act. 20. 1. Cor. 16. Una Sabaticum. &c.

At ea loca volunt de Sabbatho in telligi Magdeburgenses Cent. I. 2. c. 6. Calvinus in Catena Marlorati; & Paulum sabbatisse aiunt.

At contra consensum S. Patrum, Bell. l. 3. de Sanctis. c. 11.

Et in c. 12. de Paschate; quod Magdeburgenses ib. volunt esse indifferens debere, vt celebretur, quo die libuerit.

At hoc Nouatianum est, iamque olim datum.

Vltima pars superat Ecclesie Triumphantiū, de Sanctis in Purgatorio. Hi Viatores esse desierunt; suntque Comprehensori decreto quidem Dei; sed factō nōdū suo ipso Debito tantisper remorante. De illis itaque introueriam mouent iniquiores Nouatores, sectarum ministerium dominatarum.

VI. DE PURGATORIO.

QVÆSTIO XXXI.

Num sit Purgatorium?

HÆRESIARCH. I. ASERVS cognomento Impius Emergit anno 356. damnatur in Conc. Sirmii anno 357. Docebat, teste Epiph. her. 75. Aug. her. Non orandum pro defunctis. Vel, quia non erant precibus: Vel, quod iuvare non possent. 2. VVALDSES Purgatorium esse pernagabant teste S. Ant. 4. tit. II. c. 7. §. 3.3. APOSTOLICI prius idem sub annu M. C. LX. teſte Bern. Epiph. 240. 5. ALBIGENSES sub annu M. CC. cum Purgatorio infernum tollebant. teste S. Anto p. 4. tit. II. c. 7. §. 5.6. Sic & VVicellifistæ, Hesita, Armeni & Graci. &c.

LUTHER vster mutauit. I. In disput. Lipsi ait: Egō qui Credo fortissimō aūsim dicerē si Purgatorium esse; facile persuadore in Scripturis de eo stirnitonem. II. In Artic. à Leone damnatis; Admittit idem: sed cum erratis quiris: 1. Non possit è scripturis probari Animas in eo non certas esse salutis. 2. Posse inibi mereri ac demereri. 3. Aſſidue in peccare, dum horrent pœnas & requiem appetunt. 4. Liberatas suffragijs Ecclesia minus beari, quā que faciunt per se. III. Deniq; abnegatione post hanc viram; Et vitam ait purgatorium esse, mortisq; pœna culpam omnem extingui. Ita l. de abroganda Missa. LUTHER ANI sequuntur hoc tertium omnes Rigiidi: & Molles. Itemque CALVINIANI: Calvinus Inst. l. 3. c. 5. §. 6. Id vocat Exitiale satana commentum, quod Christi Crucem evacuat; con-

tumt.

